

Icke officiella afdelningen.

Postbreflådor.

Ur Ryska post- och telegrafjournalen årg. 1884.

Under förra hälften af detta århundrade då flertalet poststyrelser infört francotecken i form af postmärken och stämplade kuvert för frankering af korrespondens, fann man sig föranlåten att såväl till publikens som postväsendets nytta utveckla och förbättra sätten för breffvens inlemnande och afsändande. Denna omständighet ledde till en stor spridning af brefflådorna, hvilka därförrinnan voro föga i bruk, och hvilka man tillskref ringa betydelse.

Emellertid insåg man snart nödvändigheten af att sprida dessa brefflådor i städer och å mera betydande trafikerade orter. Men för att de hos den korresponderande allmänheten skulle vinna fullt förtroende erfordrades följande betingelser:

a) Brefflådorna måste vara så inrättade att obehörig person ej skulle kunna uttaga de ineliggande breffven.

b) Brefflådorna borde uthängas på de mest trafikerade platser, till hvilka tillträdet icke vore förenadt med några svårigheter eller tidsförlust och där man äfven kunde vaka öfver, att lådorna med deras innehåll icke utsattes för ofredande.

c) att uttagandet af korrespondens från brefflådorna försigginge fort och beqvämt.

För att uppnå dessa önskningsmål konstruerades postlådor af särskilda system. Så till exempel offentliggjordes icke allenast tiden för breffvens uttagning ur lådorna, utan uppgåfvos äfven på sjelfva lådorna dylika uppgifter, för att publiken sjelf skulle vara i tillfälle att kontrollera det noggranna uppfyllandet af den för brefflådornas tömmande fastställda tiden. För att yttermera stärka allmänhetens förtroende till postlådorna vidtogo några postverk den åtgärden att konstruera brefflådorna så, att personen, som uttog breffven, icke omedelbart skulle komma i beröring med innehållet; å andra sidan ansågs det vara lämpligare att en enda person vore i stånd att uttaga innehållet från så stort antal lådor som möjligt med den minsta tidspilan.

På detta sätt föreslogos flere system, hvilka hufvudsakligast framlade följande två former:

- a) Dubbla lådor inom hvarandra, af hvilka den inre utdrogs och
- b) Enkla lådor.

Det första slag af lådor tillverkas af bleckplåt, jern eller tackjern och har vanlig rektangulär form samt fästes vid byggnadsväggar, starkare staket m. m. Tiden, då innehållet skall uttagas angifves å sjelfva lådan å en messingsplåt och kan denna vid behof ombytas med en annan. De inre lådorna äro alla försedda med lås och tillverkes af hvit bleckplåt, trä eller läder, eller bestå helt enkelt af en för detta ändamål tillverkad påse. Vid tömmandet af lådans innehåll utdrages den inre afdelningen innehållande de insatta brefven, hvarefter genast inskjutes en annan dylik, tom låda. Å postanstalten uttagas brefven från dessa lådor och sorteras i närvaro af några posttjenstemän. Härigenom uppnås naturligtvis den förmånen att personen, som insamlar lådorna, ej kommer i omedelbar beröring med brefven, men vid ett sådant system erfordras sjelfallet större personal och större tillgångar än vid begagnandet af breflådor af det senare slaget. Stundom händer dessutom att öppningen för brefvens insättande i den inre lådan ej direkte motsvarar den yttre lådans öppning och denna omständighet förorsakar ovilkorligen att brefven ej falla i den inre afdelningen, utan antingen stanna i öppningen eller glida ner emellan bägge lådorna. Dertill kommer att der trafiken är mycket stor lådorna hastigt öfverfyllas med bref, synnerligast som de inre lådorna ega mindre omfång, hvarigenom de senast insatta brefven komma att synas genom öppningen och kunna lätt af obehörig person uttagas.

Breflådorna af det andra systemet likna fullkomligt de förra, men ega ej någon inre afdelning och korrespondensen uttages från dem direkte på stället. De kallas vanligen *vägg* postlådor. Till detta system kunna äfven de såkallade piedestal liknande postlådor hänföras. Dessa senast nämnda, hvilka vanligtvis utställas i hörn, å torg eller öppna platser och jernvägsstationer, begagnas i många land, så till exempel i Belgien sedan år 1848 och i hvarje af dessa lådor finnes en stämpel hvilken af postiljonen aftryckes i den af honom medhafda rese kontrolljournalen, hvilken dymedelst utvisar om han verkligen genomsett alla postlådor inom hans distrikt. Dylika lådor begagnas äfven jemte andra system i Nederländerna, Storbritannien och å några orter i Amerika.

Dessa lådor hafva på senare tider blifvit betydligt förbättrade. De äro nemligen indelade uti tvenne afdelningar, af hvilka den ena är afsedd för

brief, den andra för korsbandsförsändelser. Genom denna anordning undvikes den olägenheten att smärre bref och isynnerhet brefkort råka in bland korsbandsförsändelser och tjocka tidningsbundtar, och sålunda ofta nog icke komma adressaten tillhanda.

Lådor åter af det under punkt *b*) upptagna systemet, oafsedt att postiljonen omedelbart vidrört sjelfva brefven, vidlåda ännu den olägenheten att han måste taga dem med händerna, för att nedlägga dem i sin medhafda säck eller påse, hvarigenom det ofta händer, synnerligast under den mörkare årstiden, att brefven obemärkta blifva liggande i lådan eller också nedfalla på marken och gå förlorade, eller under regnväder blötas och nedsmutsas. För att så vidt möjligt undvika detta, ombytas i några land lådorna, hvilka sedan å respektive postkontoren tömmas, men då de i så fall ej kunna stadigast fästas å väggar eller fasta föremål utan blott löst uthängas, uppstå härigenom om möjligt ännu större olägenheter än vid begagnandet af lådor af det första systemet med tvenne afdelningar.

Emedan båda dessa ofvanbeskrifna system hafva sina olägenheter, har man ansträngt sig att uttänka en konstruktion, hvari fördelarna af båda systemen kunde förenas och olägenheterna aflägsnas.

Dessa försök hafva på senaste tid delvis lyckats.

Doktor Wiberg i Jönköping var den första som uppfann en sådan postlåda, ur hvilken brefven upptogos i en insamlaresäck, hvarvid postiljonen ej direkte kommer att vidröra dem. För att tömma lådan, måste insamlaresäcken inskjutas i dertill afsedda, under sjelfva lådan befintliga refflor eller skenor och tack vare en mycket sinnrikt uttänkt mekanism, öppnas medels en vridning med nyckeln på en gång lådans botten och locket å insamlaresäcken, hvarvid lådans innehåll nedglider i säcken.

Då åter insamlaresäcken utdrages tillslutes härigenom såväl lådans botten som säckens lock. Nyckeln åter som postiljonen medför kan hvarken öppna lådan eller insamlaresäcken, utan finnes å postkontoret för den senares öppnande särskild nyckel.

Dylika lådor infördes i bruk i Stockholm och Sveriges andra större städer redan år 1869. Fördelarna af denna konstruktion bestå deri att

1:o Postiljonen hvarken vidrör lådans eller insamlaresäckens innehåll.

2:o Postiljonen kan på en rond uttaga brefven från flere postlådor, då deremot vid det förra sättet, sådant var förenadt med stora svårigheter, emedan utdragningslådorna eller afdelningarna måste medtagas till postkontoret. Emellertid kan anmärkas mot dessa svenska postlådor att läsens mekanism

är mycket invecklad och kan lätt förderivas. Dertill kommer att de äro temmeligen dyra samt fordra en viss skicklighet hos postiljonen.

Det af Pansoi uppfunna postlådssystemet som på senaste tiden införts i Italien, är äfven grundadt på principen af en skild insamlaresäck, hvilken öppnar sig samtidigt med postlådan, då säcken inskjutes och kan denna ej utdragas förrän postlådan ånyo tillslutits. Detta system utmärker sig för en stark hållbar konstruktion och gifver en större garanti än de svenska för hållbarheten vid tillfällig eller uppsåtlig skada i låsets eller utdragsapparatens konstruktion.

Nyligen infördes i Tyskland postlådor af dylik konstruktion med bibehållande af den förr antagna principen att postiljonen ej sjelf kommer i direkt beröring med lådans innehåll. Dessa nya lådor äro så inrättade att brefven i följd af sin egen tyngd falla uti insamlaresäcken i samma ögonblick den med tillhjälp af en mycket enkel mekanism blifvit inpassad i botten af postlådan, hvilken samtidigt öppnas som en klaff. I lådans inre är anbragt en roterande rund skifva, på hvilken de olika tömningstiderna äro angifna, efter hvarje tömning ställer postiljon medels en vridning med nyckeln siffrorna på skifvan mot en öppning å sjelfva lådan sålunda, att följande tömningstid utvisas.

Lådor af denna konstruktion utställes på platser der i följd af en vidlyftig och liffig korrespondens lådor af större dimensioner voro nödiga. Dessa lådor voro så placerade, att postiljonen var i stånd att i en och samma insamlaresäck upptaga innehållet från flere lådor, hvarigenom tjenstepersonalen kunde betydligt minskas.

Särskild uppmärksamhet förtjena postlådorna vid några postkontor. De äro så inrättade att brefven direkt glida till posttjensterummet i inkom dertill afsedda korgar, hvilka upptaga brefven genom en öppning, gjord i väggen å kontoret, korridoren eller annan för publiken lätt tillgänglig plats. En sådan är inrättad å hufvudpostamtet i London. Den består af en hel rad trattformiga fyrkantiga och med bleckplåt belagda lådor, genom hvilka brefven i afsändarens åsyn nedglida i korgar uppställda i subbasementsvånningen. Öfver hvarje af dessa lådor är å vidfästade plåtar brefvens destinationsort angifven, till exempel: bref till Frankrike, till Tyskland och till Ostindien och så vidare.

Sist i raden af dessa lådor finnes en låda med stor öppning afsedd för korsbandsförsändelser och tryckalster. Dessa lådor ersätta korrespondensens sortering, emedan publiken sjelf fördelar sina bref å deras destinationsorter,

hvarigenom posttjenstemännen ansenligt inbespara tid och arbete, hvilket vid Londons ofantliga brevexling är en faktor af oberäkneligt värde.

Liknande inrättningar finnas äfven å postamter i andra hufvudstäder.

Å nordamerikanska Förenta Staternas postkontor användes för olika slag af korrespondens en mångfald postlådor, beroende af ortens betydelse som postanstalt, så till exempel en låda för stadspost, en annan för korrespondens utom stadens område, en tredje för sådan brevexling som är adresserad till land, hvilket med sagda kontor har ständigt brefutvexling, en fjärde för bref adresserade till Sydamerika, samt flere lådor för bref adresserade till särskilda europeiska stater o. s. v.

Detta system inbesparar både tid och arbete vid breffvens sortering, då ju detta alltid göres af publiken sjelf.

Landspostlådor, som äro utställda å orter, hvilka ej hafva någon särskild postexpedition, äfvensom å mycket trafikerade vägar, hafva en särskild typ. På landet, der korrespondensen ej är stor, äro äfven lådorna af enklare slag, de göras af trä, bleck eller tackjern och äro så inrättade att landtbrefbäraren direkte uttager brefven från lådan. I några land har brefbäraren en stämpel, med hvilken såväl de uttagna brefven som resekontrolljournalen afstämplas.

I vissa stater bekostar postverket dylika landspostlådor, i andra åter landtkommunen, men öfverallt märkes en sträfvan, att såvidt möjligt utbreda begagnandet af dessa lådor. Fördenskull förfärdigas sådana lådor starka och solida, alla enligt samma form samt säljas till möjligast billiga pris åt kommunerna.

Dessutom finnes det postlådor afsedda för postkupéer och ångbåtar. Öppningen för breffvens insättande utmärkes genom ett påmåladt bref, annat tecken eller påskrift. De äro så inrättade att brefven glida till det inre af resepostexpeditionen genom en öppning i kupéväggen. Nyttan, som denna anordning medförde för publiken och handeln, isynnerhet i större städer, är af stor vikt. Tack vare denna anordning, kan ett bref expedieras omedelbart före tågets afgang. Om det vore af nöden att tillfälligtvis afstänga lådan, till exempel då postkupén passerar ett fremmande territorium eller resepostexpeditionen af en eller annan orsak vore stängd, tillslutes öppningen till lådan genom en rörlig skifva.

Det framgångsrika sätt hvarmed dessa lådor förmedlat korrespondensen, har föranledt några postverk att inrätta mindre dylika å diligenser. Vid

hvarje poststation der diligensen stannar öppnas lådan och uttagas de bref som från stationen böra vidare befordras. Detta förfaringssätt är tillämpladt å de postvagnar, som befordra post emellan skilda postförlager i en och samma stad, äfvensom emellan postkontoren och jernvägsstationerna.

I några städer äro dylika lådor fästade å omnibus och hästspårvagnar. I följd af denna anordning äro passagerarne i tillfälle att korrespondera medelst brefkort utan att stanna.

Till slut böra äfven de privata postlådorna omnämnas, oaktadt de ej betjena den stora allmänheten, utan äro afsedda för privata personers och anstalters ankommande och afgående post.

Sådana lådor användas isynnerhet i Nordamerika, Förenta Staterna (i New-York beräknas de uppgå till 12 tusen och i Filadelfia till 8 tusen) och i Schweiz och andra orter. Deras konstruktion är mycket enkel. Lådan fästes vid väggen som skiljer tjensterummet eller kontoret från den yttre korridoren eller för publiken afsedda rummet. Hvarje låda är försedd med ett lock som kan läsas; nyckeln innehafves af egaren. Genom en glasvägg är man i tillfälle se huruvida bref finnas i lådan.

Dessa lådor underlätta betydligt postiljonens arbete vid distribueringen af bref och annan korrespondens.

Internationel postförmedling jorden rundt.

Kommunikationerna hafva numera nått en sådan grad af fulländning, att en resa jorden rundt på 43 dagar blifvit en möjlighet. I Nordamerika är det på grund af gjorda rön ådagalagdt, att ett snälltåg kan resa genom hela amerikanska fastlandet på tre dagar, och därjämte kan tiden för postgången mellan Jokohama (i Japan) och London förkortas från 31 till 21 dagar. 12 st. postpaket, med hvilka det första försöket gjordes, visade sig kunna på 20 dagar resa rundt omkring halfva jorden. Den post, som den 19 Augusti afsändes från Jokohama, anlände den 8 September på morgonen till Liverpool och framkom samma dag middagstiden till London. Som en utförlig marschruta för denna noggrant uträknade och ovanligt snabba postförmedling föreslås: från Jokohama till Vankouvers land (4,334 eng. mil) 10 dagar, från Vankouvers land till New-York (3,183 mil) 4 dagar, från New-York till London (3,050 mil) 6 dagar, från London till Brindisi (1,450 mil)

2 dagar, från Brindisi till Port-Sand 2 1/2 dagar, från Port-Sand till Aden 3 1/2 dagar, från Aden till Colombo 5 dagar, från Colombo till Singapor 3 dagar, från Singapor till Hongkong 3 dagar, från Hongkong till Jokohama 4 dagar. Hela denna sträcka från Brindisi utgör omkring 12,000 engelska mil. Sålunda kan en resa omkring jorden, en resa på 24,000 engelska mil, tillryggaläggas på 43 dagar.

**[Öfversättning af Chefens för General Post-Telegraf Styrelsen i
Ryssland skrifvelse till Generalpostdirektören i Finland
den 26 November 1891 N:o 33,935.**

Minister-stats-sekreteraren för Storfurstendömet Finland har i skrifvelse af den 24 förlidne Oktober N:o 838 meddelat, att, på hans underdåniga föredragning Hans Majestät Kejsaren behagat Nådigst anbefalla att frågan, rörande förändrande af nu i Finland gällande taxor vid requisition genom postanstalterna af tidningar och journaler äfvensom för sändandet och tillståndet på posten af tidskrifter och andra tryckalster, må enligt Nådiga manifestet af den ^{31 Maj}/_{12 Juni} förlidne år öfverlemnas till Herr Inrikesministerns afgörande.

Af Minister-statssekreterarens för Storfurstendömet Finland skrifvelse af den 12 Juli detta år N:o 586 i nämnda fråga framgår följande:

I den underdåniga petitionen af den 31 Maj 1888 anhålla Finlands Ständer om Nådig förordning:

a) att af de afgifter, som för närvarande uppbäras af postverket utöfver prenumerations-afgiften, vid prenumeration genom detta verk å tidningar och journaler måtte afskaffas: ersättningen till postförvaltaren och afgiften för hemsändandet;

b) att, ifall af Nådigt samtycke till denna underdåniga anhållan, afgiften för sändandet af tidningar, vid prenumeration genom postverket, måtte uppbäras till ett belopp af högst tjugo procent af deras pris å utgifningsorten, med fastställandet likväl af den minsta afgiften till half penni för nummern;

c) att om prenumeration å tidningar skett omedelbart hos redaktionerna och de sändas under korsband till prenumeranterna, postafgiften måtte uppbäras såsom vid sändandet af tidningar till Kejsaredömet, till ett belopp af tolf procent af prenumerationsafgiften å utgifningsorten, hvarvid likväl denna afgift bör vara minst en tredjedels penni för nummern; och

d) att postafgiften för journaler måtte bringas i närmaste öfverensstämmelse med dylik afgift för korsbandsförsändelser.

Kejsrerliga finska senaten, som på Nådigg befallning pröfvat berörda petition, har funnit, att vid Ständernas anhållan om afskaffande af ersättningen till postförvaltare icke bör fästas något afseende, hvarom äfven den hemstält till Hans Kejsrerliga Majestäts pröfning, underdånigst anhållande om följande förordning:

1) att Ständernas underdåniga anhållan om afskaffande af ersättningen till postförvaltare icke måtte Nådiggst stadfästas;

2) att afgiften för tidningars och journalers hemsändande måtte afskaffas;

3) att tidningar och journaler, hvilkas prenumeration skett direkte hos redaktionerna, med förbigående af postverket, måtte sändas för samma afgift, som därför är fastställd för tidningar och journaler, hvilka reqvireras genom postverket och utan uppbärande dervid af ersättning till postförvaltare;

4) att sådana slags försändelser måtte inlemnas på posten under korsband eller i öppna omslag och jemte qvitton å tryckta blanketter enligt fastställdt formulär;

5) att för sändandet på posten af sådana tidningar och journaler, å hvilka prenumeration icke skett, äfvensom af andra tryckalster, vigtportot, om försändelsen inlemnats under korsband, måtte uppbäras till ett belopp af 1 penni för hvarje 50 gram eller del deraf, dock med vilkor, att för hvarje försändelse måtte erläggas minst fem penni samt att längden, bredden och tjockleken af sådana försändelser icke öfverstege 45 centimeter; och slutligen,

6) att dessa stadganden måtte träda i kraft från och med den 1 Januari 1892.

Efter granskandet af detta ärende finner jag att i kraft af Nådiga Manifestet af den $\frac{31 \text{ Maj}}{12 \text{ Juni}}$ förlidne år de nu i Finland gällande taxorna kunna förändras endast genom utsträckande till Finland af i Kejsaredömet gällande förordningar, hvarföre, innan någon åtgärd vidtages rörande denna fråga, jag får anhålla att Ni måtte meddela mig Edert utlåtande rörande ändamålsenligheten af införande i Finland af Kejsaredömet stadganden för tidningsprenumeration, hvilka härhos i afskrift bifogas. Dessutom får jag bedja Eder öfversända till mig, enligt bilagde formulär, förteckning öfver tidskrifter, som

utkomma i Finland, med upptagande i nämnda förteckning af uppgifter enligt rubriker i kolumnerna, äfvensom meddela:

1) för hvilket prenumerationspris skall procentafgiften för sändandet på posten af tidskrifter uppbäras, d. v. s. för det af redaktionen angifna utgifningspriset utan försändning eller med försändning;

2) skall den i p. 1 nämnda afgiften uppbäras för sådana tidskrifter, hvilka requireras omedelbart från redaktionerna och, om den skall uppbäras, så på hvilken grund emedan i 69 § af Finlands Postordning är afgift fastställd endast för tidskrifter, som requireras genom postanstalterna;

3) hvilka skrifter räknas i Finland till tidskrifter, ty af redaktionen utaf § 69 i Finlands Postordning för tidningar och tidskrifter uppstår tvifvel, huruvida tidningar och journaler räknas till tidskrifter. Enligt i Kejsaredömet gällande lagbestämmelser räknas till tidskrifter: *a)* tidningar och journaler, som utkomma i särskilda numror, blad eller böcker och *b)* samlingar af nya, originala och öfversatta skrifter eller uppsatser af skilda författare, utkommande under gemensam titel mer än 2 gånger om året.

Derjemte får jag tillägga, att för den korta tiden, som återstår till den 1 Januari 1892 är det omöjligt att till denna tid förändra den nu i Finland gällande taxan för sändande på posten af tidskrifter.

Öfversatt af *Th. Rosenbröijer*.

Öfversättning.
Afskrift.

Taxa för tillställande och sändande på posten, ifrån år 1887, af i Kejsaredömet utkommande tidskrifter, fastställd i stället för den i §§ 515—519 i Poststadgan, 1857 års edition och i § 57 af temporära postförfattningen, 1882 års edition, bestämda taxa.

1) För sändandet på posten till annan ort af tidskrifter, som utkomma i Kejsaredömet, uppbäres afgift af det utaf redaktionen eller utgifvaren angifna prenumerationspriset för skriften jemte försändandet (i detta pris inbegripet alla utgifter vid utgifvandet och sändandet af tidningen eller journalen, såsom: post-, emballerings-, kontors- etc.), nemligen:

- a)* 18 % för skrifter, som utkomma högst en gång om dagen,
- b)* 16 % för skrifter, som utkomma högst två gånger i veckan,
- c)* 14 % för skrifter, som utkomma högst en gång i veckan,

d) 12 % för skrifter, som utkomma högst två gånger i månaden, och

e) 10 % för skrifter, som utkomma högst en gång i månaden.

Dervid bestämmes den lägsta afgiften för ett år: för skrifter, som utkomma: 1) högst en gång om dagen till 1 rubel 20 kop. 2) högst tvenne gånger i veckan till 1 rubel, 3) högst en gång i veckan till 80 kop. 4) högst tvenne gånger i månaden till 60 kop. och 5) högst en gång i månaden till 40 kopek.

2) För tillställande af tidskrifter med stadsposten uppbäres ofvan i punkten 1) upptagna minimiafgift, som är fastställd för sändande af skrifter på posten till annan ort.

3) Prenumeration för sändande och tillställande med posten af tidskrifter emottages å alla månader af ett år.

4) Minimiafgiften för sändandet af skrifter på posten till annan ort och afgiften för deras tillställande med stadsposten bör beräknas för terminer mindre än ett år af de i punkterna 1 och 2 angifna summor, som äro bestämda för året utan hvarje tillägg dervid, beräknande endast del af kopek till hel kopek.

5) För sändande af skrifter till ortens prenumeranter, som för sommaren flytta till städernas villaomgifningar, uppbäres tilläggsavgift till halfva beloppet af taxan för årligt tillställande i stad af samma skrifter. Dessa omgifningar bestämmas af anstalten å den ort, der skrifterna utkomma. Dervid är det redaktionerna icke förbjudet att sända skrifter till nämnda prenumeranter enligt taxorna för sändandet af skrifter på posten till annan ort, men icke inbegripet den redan erlagda afgiften för tillställandet i staden.

6) Den högsta vigten för privata skrifter, som lemnas på posten för sändande och tillställande för ofvannämnda afgifter, fastställes till följande för hvarje exemplar: för skrifter, som utkomma högst en gång om dagen 8 lod, högst tvenne gånger i veckan 16 lod, högst en gång i veckan 24 lod, högst tvenne gånger i månaden 48 lod och högst en gång i månaden 64 lod.

Anmärkning: för hvarje öfvervigt af den högsta vigten uppbäres $\frac{1}{4}$ kopek för lodet af hvarje exemplar af skriften.

7) Afgiften för sändandet och tillställandet på posten af tidskrifter erlägges kontant på förhand för hela sändnings- eller tillställningstiden och senast dagen före lemmandet af skrifterna på posten. Af skilda bevekande orsaker kan Chefen för General Post-Telegraf Styrelsen bevilja tillstånd, hvarje gång högst ett år, att erlägga afgifterna, för terminer från fyra till och med tolf månader, icke på en gång, utan delvis, men minst för tre månader.

8) Penningar, som erlagts för sändandet och tillställandet af nämnda skrifter, återställas i fall skrifternas utkommande inhiäras äfvensom ifall de alldeles upphöra. Återställandet af penningarna sker med innehållandet till förmån för kronan af afgiften för det antal månader, under hvilka skriften har försändts, hvilken afgift beräknas af de för sändandet erlagda penningarna lika för hvarje månad. Dervid sker innehållandet till förmån för kronan för delar af en månad såsom för en hel månad.

9) Jemte tidskrifter kan lemnas på posten för sändande och tillställande, utan särskild betalning dervid, egna bihang (samtidiga, på obestämd tid varande och på viss tid existerande). Till sådana bihang räknas såväl egna tillkännagifvanden, som angå den skrift, med hvilken de bifogas, som äfven de bihang, hvilka sändas omedelbart från redaktionerna, och icke på något uppdrag, men dervid endast sådana, för hvilka redaktionen icke fordrar af prenumeranterne skild betalning eller tillkännagifver att den är gemensam med skriften, i hvilken sistnämnda händelse afgiften för sändandet och tillställandet af skriften med bihangen uppbäres af nämnda gemensamma pris.

10) Vigten å de i prenumerationsvilkoren för privata skrifter icke upptagna egna bihangen (samtidiga och på obestämd tid varande) bör icke, för deras sändande och tillställande inbegripet prenumerationspriset för skriften, öfverstiga den högsta vigten, som är bestämd för sjelfva skriften, jemte hvilken de lemnas på posten, och vigten å egna bihang (samtidiga, på viss tid och på obestämd tid varande), upptagna i prenumerationsvilkoren, bör icke öfverstiga högsta vigten, som är bestämd för skrifter, utkommande till samma antal, som de i prenumerationsvilkoren utlofvade bihangen böra utkomma. Dervid skall lägsta vigten å de i prenumerationsvilkoren uppgifna egna bihangen vara följande: för samtidiga bihang — 64 lod, för på viss tid existerande — 8, 16, 24, 48 och 64 lod, beroende å dessa bihangs utgifnings-terminer, och för på obestämd tid existerande — beroende å det utlofvade antalet af desamma — 64 lod hvarje, om det är utlofvadt högst 12 sådana bihang om året, 48 lod hvarje, om det är utlofvadt högst 24 sådana bihang, o. s. v.

Anmärkning: För öfverskjutande vikt å egna bihang uppbäres $\frac{1}{4}$ kopek för lodet af hvarje exemplar.

11) För tillställandet och sändandet med posten, jemte tidskrifter, af alla slags fremmande tillkännagifvanden, tryckta icke på skriftens sidor eller omslag, äfvensom af alla slags fremmande bihang (priskuranter, kataloger,

andra skrifter profnumror o. s. v.) antingen dessa tillkännagifvanden äro i blad eller i broschyrform samt i band eller oinbundna, uppbäres $\frac{1}{4}$ kopek för lodet af hvarje exemplar.

12) Om egna bihang äro inlagda skildt från skriften, så betalas de enligt den allmänna korsbandstaxan, nemligen med 2 kopek för hvarje 4 lod, men kunna inlemnas på posten för tillställande och försändande jemte tidningar och journaler. Om utgifvaren, utlofvande något gratis bihang såsom premie, har åsatt för sändandet af densamma en skild afgift, så böra dylika premier, äfvensom alla skildt från skrifterna inlagda fremmande tillkännagifvanden och bihang lemnas skildt från tidningar och journaler, enligt de för korrespondens fastställda stadganden.

13) Egna bihang (premier) till tidskrifter, hafvande en storlek utöfver 10 till 20 verschok kunna lemnas på posten för sändande och tillställande inom Kejsaredömet jemte tidningar och journaler.

För sändandet af sådana bihang uppbäres i kontant följande afgift:

a) för sändande med posten till annan ort af hvarje bihang, vägande ända till 1 skålpund — 25 kopek, och för öfverskjutande vigt — 4 kopek för hvarje 4 lod, och

b) för tillställande med stads (ortens) post af hvarje bihang vägande ända till 1 skålp. — 10 kopek.

Enligt med originalet:

M. Ivanow.

Grefve Armfelt.

Öfversatt af *Th. Rosenbröijer*.